

Ingen tid til selvtilfredshed – Briternes, saudiernes og Obamas terrorapparat vil fortsætte hæmningsløst, indtil det destrueres

Leder fra LaRouchePAC, 11. december, 2016 – ISIS er på flugt fra de syriske og russiske styrker; det ene valg efter det andet (Brexit, Filippinerne, USA, Frankrig, Italien, Sydkorea) viser, at befolkningerne føler afsky for det britisk/amerikanske bankimperiums økonomiske diktatur og forsøget på at indlede krige med Rusland og Kina; Kina og Rusland opbygger partnerskaber med over 100 nationer for at samarbejde om store udviklingsprojekter for at skabe moderne nationer og eliminere fattigdom, som Kina næsten har opnået.

Alt dette giver grund til optimisme. Men, som Helga Zepp-LaRouche sagde i dag, så må vi ikke blive selvtilfredse. Det sårede dyr, som er Det britiske Imperium og dets marionet-neokonservative, der især omfatter Obama, i USA, vil ikke sky noget middel for at ødelægge fremvæksten af dette nye paradigme, især i USA. I takt med, at ISIS er i færd med at blive besejret i Syrien, går de saudiskskabte terrorister bersærk internationalt med morderiske selvmordsangreb, der blot i løbet af de seneste dage har dræbt over hundrede mennesker og såret mange andre, i Egypten, Tyrkiet, Yemen og Nigeria. Obama og fraktioner i CIA kommer med vilde påstande om, at de ikke tabte valget i USA, men at det var Putin, der stjal det! Det får på en måde 1940'ernes og '50'ernes Harry Truman/Joe McCarthy-heksejagt på kommunister til at ligne en barneleg, og Obama har krævet, at James Clapper, direktør for

den Nationale Efterretningstjeneste, leder et team, der skal undersøge det såkaldte russiske valg-tyveri til fordel for Trump.

Husk på, at det var Clapper, der for den amerikanske Kongres svor på, at der ikke fandt nogen masseovervågning af amerikanske borgere fra efterretningsvæsenets side sted – en løgn, der var en vigtig årsag til, at Edward Snowden besluttede at afsløre, at det var præcist, hvad de gjorde, og mere til, i hele verden. Set i dette lys var det rigtigt af Donald Trump at afvise denne fraktion af efterretningssamfundets »latterlige« påstand om russisk indgriben (andre fraktioner tilbageviser løgningen), og at minde os om, at dette var de samme mennesker, der lancerede ødelæggelsen af Mellemosten ved hjælp af den overlagte løgn om Saddam Husseins angivelige masseødelæggelsesvåben, selv, da FN's team i Irak rapporterede, at disse ikke eksisterede.

På den anden side, så må optimisme ikke blive til selvtilfredshed. Trump er en ukendt størrelse. Alt imens han har omgivet sig med ledende generaler, der har udtrykt stærk opposition mod Obamas risikable militærentyr i Mellemosten og ønsker at samarbejde med Rusland om at knuse terrorist-svøben, og ligeledes, at han har krævet en genindførelse af Glass-Steagall, så er Trump samtidig omgivet af Goldman Sachs-folk, der har anført udplyndringen af ikke alene USA, men af en stor del af verden, på vegne af finansimperiet i London og New York. Hvilken politik, der vil lede USA og Vesten i de kommende måneder, vil blive afgjort af den grad af mod og beslutsomhed, som mønstres af den amerikanske og europæiske befolkning, der vil gå videre end til at »smide disse uduelige karle ud« og kræve et ægte, nyt paradigme – som vil erstatte City of Londons og Wall Streets herrevælde med Glass-Steagall og Lyndon LaRouches Fire Love samtidig med et krav om, at USA og Europa går med i den Nye Silkevej og samarbejder *med* Kina og Rusland, snarere end at true med krig *mod* dem.

(Se LaRouchePAC-video om LaRouches Fire Love, med fuldt dansk

udskrift)

☒ Spørgsmålet om et potentielt Nyt Paradigme, baseret på udvikling snarere end geopolitik, var på programmet i denne uge i Shanghai ved et forum, der var sponsoreret af Shanghai Institut for Internationale Studier og Forskningsinstituttet for Dialog mellem Civilisationer (DOC), hvor man forbereder samarbejde mellem den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), der er lanceret af Rusland, og Bælt-og-Vej-initiativet, lanceret af Kina. Som stifter af DOC, dr. Vladimir Yakunin, formulerede det som et spørgsmål, der skal løses: »Hvordan sikrer vi os, at den samtidige udvikling af disse forskellige vækstcentre fører til synergi, og ikke konflikt? Det Økonomiske Silkevejsbælte og den Eurasiske Økonomiske Union kunne blive det, der viser vejen.«

Foto: Syrisk militæroperation for at befri de sydlige distrikter af det østlige Aleppo. (30. nov.) (twitter.com/AlalamChannel)

Kreditorer vil aflyse julen for Grækenlands pensionister

10. dec., 2016 – Grækenlands internationale kreditorer har fordømt den græske premierminister Alexis Tsipras for at have vedtaget en engangs-godtgørelse til 1,6 mio. pensionister, der lever for 800 euro (kr. 5.950) eller mindre om måneden. »Programmet indeholder en klar forpligtelse til på forhånd at diskutere alle forholdsregler, der relaterer til programmets mål, med institutionerne«, sagde en talskvinde for EU. »Kommissionen fik ikke besked om alle detaljerne i erklæringerne, før de blev offentliggjort. Nu må vi undersøge

dem.«

Det er almindelig kendt, at et stort antal pensionister i realiteten forsørger udvidede familier med deres pensioner pga. den høje arbejdsløshed. Tsipras sagde, at godtgørelserne i alt vil beløbe sig til 617 mio. euro.

Ifølge den britiske avis *Guardian*, sagde statsminister Alekos Flambouraris, at kreditorer ikke var blevet varskoet på forhånd, eftersom pengene kom fra overskuddet.

Sammenlignet med kreditorernes seneste krav om flere nedskæringer, som man efter planen skal stemme om i denne uge, er julegodtgørelsen småpenge. Det nye budget kræver en yderligere skattestigning på 1,1 mia. euro og nedskæringer i pensioner og udgifter for 1,5 mia. euro. Dette på trods af den kendsgerning, at, pga. økonomiens kollaps og skattestigninger, især ejendomsskatter, har det til dato stadig ikke været muligt for ikke færre end 6,36 millioner skatteborgere at betale det femte, månedlige afdrag på deres ejendomsskat for 2016. En kvart million selskaber mangler stadig at betale den 6. eller 7. månedlige indkomstskat for 2015, der vurderes til 1mia. euro.

Disse nedskæringer indgår alle i EU's krav om, at Grækenland skal opretholde et overskud på 3,5 % (som skal bruges til afbetaling af gælden), det højeste i Europa, som selv IMF protesterer over, selv om Fonden kræver et overskud på 1,5 %.

Foto: Græske pensionister rokker en politibus, der blokerede deres demonstration mod nedskæringer i pensionerne, den 3. okt. 2016 i Athen. Politiet brugte dernæst peberspray mod demonstranterne.

<http://www.telegraph.co.uk/news/2016/10/03/greek-police-pepper-spray-protesting-pensioners/>

Kinas Bælt-og-Vej-initiativ får international konsensus med resolution i FN's Generalforsamling

9. dec., 2016 – FN's Generalforsamling blev enige om at vedtage dokument A/71/9, der opmuntrer alle medlemsstater til at støtte Kinas »Bælt-og-Vej-initiativ« med det formål at styrke udviklingen af økonomien i Afghanistan og i regionen. Desuden opfordrer dokumentet det internationale samfund til at sørge for et sikkert miljø for gennemførelsen af Bælt-og-Vej-initiativet. Det var første gang, at alle 193 medlemmer enedes om at inkorporere Bælt-og-Vej-initiativet i FN-resolutionen efter resolution 2.274, i hvilken FN's Sikkerhedsråd i marts måned opfordrede alle parter til at deltage i dette initiativ.

Bælt-og-Vej-initiativet er således blevet omsat til en international konsensus. Den udbredte accept og støtte, som initiativet har fået, er ligeledes en indikation af, at programmet er fuldstændig i overensstemmelse med FN's principper og mål.

Afrikanske ledere instruerer

Tyskland i det nye paradigme

8. dec., 2016 – Under sin åbning af det fjerde Tysk-afrikanske Infrastrukturforum i Hamborg den 5.-6. dec., henviste præsidenten for Afrika-Verein der Deutschen Wirtschaft (Tysk økonomis Afrika-forening), dr. Kannengeisser, til en overskrift, der for nylig forekom i *Die Zeit*, »Forbundsregeringen opdager Afrika«. For de af os, der allerede er involveret i Afrika, sagde han, lyder dette måske ironisk; men der er imidlertid noget on snakken.

Det, der blev åbenbart i løbet af konferencens første dag, er, at det Afrika, som tyske foretagender tror, de kender, er i færd med at undergå det samme paradigmeskifte, som finder sted i resten af verden. Mange af talerne fra Afrika gav udtryk for dyb bekymring over, at deres »partnere« i lokalet ikke er sig disse forandringer bevidst.

Dette kom klarest til udtryk gennem Christian Eddy Avellin, direktøren for Madagascars hovedhavn. »Verden er under forandring«, sagde han. »Kina og Indien vokser frem. Japan holder sin plads i verden. I de seneste 25 år burde I i Europa have tænkt mere på Afrika ... Virkeligheden er den, at verdensøkonomien er ved at skifte til Asien. Kina handler med Afrika og Sydamerika. I må se på Syd-Syd-relationer.« Han konkluderede denne del af sin fremlæggelse ved at tilføje, »Europa vil blive marginaliseret, med mindre det anerkender dette og bliver involveret.«

Hans kommentarer åbnede for en sand spærreild af kritik, der omfattede klager over de høje rentesatser, som de europæiske banker opkræver; den påtvungne betingelsespolitik som forudsætning for lån; samt arrogance – der typificeredes af mødelederen, der blev ved med at spørge til private partnerskaber, understregede nødvendigheden af privatisering og kritiserede kvaliteten af kinesiske varer og teknologi.

»Hvis I ønsker at komme, skal I være velkommen, men lad være med at fortælle os, hvad vi skal gøre«, sagde Ali Guelleh Aboukar, en rådgiver til regeringen i Djibouti, med ansvar for investeringer.

En repræsentant for *EIR* og LaRouche-bevægelsen intervenerede: »Lad os gøre os klart, hvad det er, der bliver sagt: Der eksisterer et nyt paradigme.« Idet han beskrev BRIKS og AIIB, den Nye Silkevej og Kinas orientering mod videnskab, sagde han: »Dette er fremtiden. Samtidig accelererer oprøret i det transatlantiske område, med BREXIT og Trumps valgsejr.«

Dette udløste yderligere udtalelser fra afrikanske regeringsfolk. »Mens I tyskere beklager jer, så venter vi på investeringer. Vi har oplevet mange års krig og udplyndring. Alt skal bygges op. Vi har brug for infrastruktur. Vore vestlige partnere ønsker privilegerede partnerskaber, men det er ikke længere muligt.«

Avellin gentog: »Verden er under forandring; vi vil ikke længere acceptere diktatur fra IMF og Verdensbanken.« Han sagde, »Kineserne er der, og de hjælper.« Han blev bakket op af en repræsentant fra den namibiske regering, der sagde, at der finder noget nyt sted i det sydlige Afrika, med samarbejde, og ikke konkurrence, mellem nationer.

Man diskutere flere salg af rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, ved arrangementets slutning. Flere afrikanere bemærkede med hensyn til rapportens afsnit om kernekraft i Afrika, at dette, og ikke »grønne« teknologier, er deres fremtid.

Filippinerne: USA må ikke bruge vore baser til provokationer over 'Sejladsfriheden'

8. dec., 2016 – Den filippinske forsvarsminister Delfin Lorenzana, der netop er hjemvendt efter et besøg i Rusland for at diskutere militærsamarbejde, blev under en pressekonference i dag spurgt, om Filippinerne fortsat vil give amerikanske skibe og fly lov til at udføre deres provokationer over »Sejladsfriheden« i det Sydkinesiske Hav fra baser på Filippinerne, som de tidligere har gjort. Lorenzana sagde, at Duterte vil nægte dette, »for at undgå alle provokerende handlinger, der kan optrappe spændingerne i det Sydkinesiske Hav. Det er ikke sandsynligt«, rapporterer AP. »Desuden kan USA flyve derover ud fra andre baser«, med henvisning til Guam, Okinawa og amerikanske hangarskibe.

Antallet af fælles militærøvelser er blevet reduceret og vil fokusere på katastrofeindsatser og humanitære missioner, snarere end øvelser, der tilsigter konfrontation med Kina, annoncerede regeringen i sidste måned. AP jamrer, at »Dutertes handlinger er blevet en forhindring for de amerikanske bestræbelser på at genvinde sin betydning i Asien, selv om det amerikanske militær har aflagt løfte om at fortsætte med at afpatruljere en af verdens travleste, kommercielle vandveje.«

General Lorenzana sagde ligeledes til pressen, at både filippinske fiskerbåde og kystvagtskibe nu frit sejler i området ved Scarborough Shoal, som Kina havde blokeret siden en træfning fandt sted i 2012, og Kina blokerer heller ikke for genforsyninger til det skib, som filippinerne med vilje sejlede på grund ved nogle andre, omstridte sandbanke-øer.

Foto: Et amerikansk hangarskib i den amerikanske flådebase, Subic Bay, i Filippinerne.

Miljøforkæmpere og narkohandlere apoplektiske over Trump-udnævnelse til Miljøstyrelsen

8. dec., 2016 – Nomineringen af staten Oklahomas justitsminister, Scott Pruitt, som leder af USA's Miljøstyrelse (EPA), har fremkaldt et ramaskrig fra de steder, hvorfra man ville forvente det. Som Trump har påpeget, så har EPA's regler, og styrelsens håndhævelse af disse regler, der i realiteten er baseret, ikke på videnskab, men på ideologi, hærgt hele sektorer af den amerikanske økonomi. Scott Pruitt har anlagt et par dusin sagsanlæg imod EPA og anført kampen, som andre delstaters justitsministre har ført, imod diktater, såsom Clean Power Plan (planen for ren energi), der »bekæmper« den angivelige globale opvarmning ved at lukke hele sektioner af økonomien ned. Pruitts olie- og gas-stat er én af dem, der er i frontlinjen.

»Det her ser virkelig ikke godt ud«, jamrede Ethan Nadelmann, en operatør for George Soros, der er adm. direktør for Drug Policy Alliance, i en pressemeddelelse om Trumps valg til regeringsposter. (Har kulfyrede kraftværker virkelig dræbt flere mennesker end de illegale narkotiske medikamenter, Nadelmann ønsker at legalisere?). »Først [Jeff] Sessions som justitsminister, så [Tom] Price i HHS (Health and Human Services), og nu endnu en gammeldags krig-mod-narko-karakter

for Homeland Security (ministerium oprettet i 2002). Det ser ud, som om Donald Trump er ved at komme i omdrejninger for at genlancere den mislykkede krig mod narkotiske midler«, citeres Nadelmann i gårsdagens *Business Insider*. Miljøekstremisten Bill McKibben skriver i New York-avisen *Daily News*, mere end blot at være »talerør og marionet for den fossile brændstofindustri«, er han »en stenograf«. McKibbens anden store bekymring synes at være den umiddelbare uddøen af giraffer.

Idet han selv kommer fra en olie- og gas-stat, vil Pruitts fokus være at skaffe sig af med miljøbegrænsningerne på disse resurser og, formodentlig, også kul, eftersom Trump har fremkommet med løfter til kulminearbejdere under sin kampagne.

Hvis det lykkes for Pruitt at afskaffe Administrationens Obama-miljø-begreber, såsom Clean Power Plan, der påbyder, at fossile brændstoffer skal erstattes af fornybar energi, men ikke kernekraft, må Administrationen gøre kernekraft til hovedspørgsmålet i nationens energiplan, med fossile brændstoffer som en bro.

Foto: Nyvalgte Donald Trump har udnævnt Scott Pruitt som ny leder af USA's Miljøstyrelse, EPA.

Video: En ny æra for USA: LaRouches Fire Love

10. december, 2016 – Lyndon LaRouches kortfattede 2014-dokument for den politiske strategi, med titlen, »Fire Nye Love for USA's omgående redning: Ikke en valgmulighed, men en uopsættelig nødvendighed!«, skitserer grundlaget for, at menneskeheden uophørligt kan gøre fremskridt. Ikke flere

økonomiske recessioner! Denne video dækker LaRouches 'Fire Love', der har rødder i Alexander Hamiltons originale, økonomiske principper, der skulle lede USA: Glass-Steagall, Stats-bankpraksis (gennem en Nationalbank), udstedelsen af statskredit til forbedring af produktiviteten samt et forceret program for fusionskraft. De betydningsfulde, politiske forandringer, der finder sted i hele verden, inklusive valget af Donald Trump i USA, reflekterer et internationalt skifte, bort fra det transatlantiske områdes nedbrudte og rådne system, og hen imod det spændende, nye paradigme, der kommer fra Kina og Rusland, med økonomisk og videnskabeligt fremskridt. Lyndon LaRouches politik med de »Fire Love« er midlet til at vende det økonomiske forfald omkring, som har fundet sted under Bush' og Obamas præsidentskaber, og slutte os til Rusland og Kina for at udvikle et helt nyt paradigme med samarbejde mellem nationer. Jason Ross fra LaRouchePAC Videnskabsteam (også kaldet The Basement) diskuterer, hvordan vi kan gennemføre LaRouches ideer i USA i dag.

[Se fuld dansk tekst her.](#)

LaRouche PAC Friday Webcast, December 9, 2016

A NEW ERA FOR THE UNITED STATES: LaROUCHE'S FOUR LAWS

– Preface –

The election of Donald Trump was a resounding defeat of the legacy of the past four Presidential terms; and it was no surprise to anyone watching the planet as a whole. It was part of a broader, worldwide repudiation of the prevailing trans-Atlantic paradigm of the US and NATO, in favor of the New Paradigm now taking hold, a New Paradigm being led by China and Russia. Consider the storm of election results worldwide that the US was

a part of: Think of the Brexit vote in the UK, think of the votes for President in the Philippines and France, the referendum in Italy, the elections in Bulgaria. The only reason to be shocked by the Trump election, would be by ignoring the perspective of Lyndon LaRouche that Russia – and in another respect – China, have become the dominant force on the planet.

The truth of the matter is that in spite of Obama's assertions that he has organized the "greatest economic recovery in modern history," most people's personal experience tells them otherwise. We see increases in suicides and drug overdoses, stagnant or falling wages, exploding costs for medical care. People also fail to see the advantage of picking a fight with nuclear-armed Russia in order to support and arm alleged "moderate" Syrian rebels in order to overthrow that nation's President.

What Americans want, is a true economic recovery, a real future, and an end to the state of perpetual war. Like all people, we would like to see a world in which our children and grandchildren are better educated, live longer, and are happier than ourselves. We want to have a {mission}; a sense of contributing to something thrillingly important and new for mankind as a whole. In that sense, we need a huge leap in productivity, and a renewed sense of the best meaning of that term.

"There's a problem in the United States as such and the world as such also; and the problem here is, we've got to increase the productivity per capita of the human population. It's not enough to get increased employment; you've got to increase the productivity per capita of the citizen. Without that, you cannot win."

This short video presentation is about how to accomplish exactly that, and how to think about it. We will present Lyndon LaRouche's economic policy for the nation, what he calls "Four New Laws to Save the USA Now"; and we'll discuss how you can help make it happen.

– Introduction –

What you think you know about economics is probably wrong, and what US "experts" on economics think is {definitely} wrong. Economy is not about money, about making money. That we humans have an economy in the first place comes from the fact that our minds are capable of discovering principles of nature by which we increase our power to achieve new things in the world. The first great invention of mankind – it wasn't money – it was fire. The use of fire is what separates our species absolutely from all the animals, and it is the basis of the Greek creation story of Prometheus, who, in giving fire to human beings, {created} the human species as being the intelligent, creative, changing species.

Thinking in broad strokes, new types of fire have allowed us to fundamentally change our relationship to the physical world. In one way, this has been by changing the kinds of materials available and useful to us. Charcoal fires allow us to make metals from ores. In a second way, the power liberated from

the chemical bonds of hydrocarbon fuels created the steam engines of the past, and the internal combustion engines of the present. The potential of nuclear power, with fuel one million times more efficient and energy dense than chemical power, beckons us into the future; allowing for a re-configuration of our relationship to our material surroundings and our access to space. With a plasma torch, powered by nuclear fusion, we would achieve 100% recycling, and we could mine our landfills for resources. At a higher magnitude of power availability, manufacturing reaches a new level. And with plentiful energy, new solutions to water supply become possible. To learn more about these topics, see our videos on the plasma torch and on the fusion economy.

Thinking on such a long-term scale, the factors that truly transform human productivity come into sharper relief. What are we doing today to achieve the next levels of knowledge and physical power? Are we intensely working to achieve nuclear fusion; or are we reverting to the Middle Ages and building windmills? What course are we setting for ourselves? Where are we going? Will we look back in a century, and point to this period as setting the stage for the major breakthroughs that will have defined that coming future world?

At present, there are two main systems in the world: (1) the relatively dying, money-based, depressing trans-Atlantic world of

the Americas and Europe; and (2) the thrilling potential of a New Paradigm launching off from China's Belt and Road Initiative. The 21st Century Maritime Silk Road links the sea routes throughout Eurasia and Africa in a new integrated development. On land, the Silk Road Economic Belt presently features six economic corridors, bringing a new high-tech infrastructure platform across the Eurasian continent. Together, the full Belt and Road Initiative is bringing dozens and dozens of nations into the largest development program the world has ever seen. And it's being led by a nation – China – that has concrete plans to {entirely} eliminate poverty within its borders by 2020. This is already rapidly expanding – further agreements with the BRICS nations and other nations throughout the world are bringing this closer and closer to the World Land-Bridge proposal made by Lyndon and Helga LaRouche, and which has been promoted for decades.

This concept reaches beyond this planet, up to space, and to the Moon. Again, China leads the way, with the first ever landing on the far side of the Moon planned for the near future, and permanent lunar manned bases coming after.

{This} is the future of mankind that the US must join; and here's the policy to make that happen:

-The Four Laws –

In June 2014, Lyndon LaRouche authored a document, "Four New

Laws to Save the USA Now: Not an Option, an Immediate Necessity!"

He wrote:

"The economy of the United States of America, and also that of the trans-Atlantic political-economic regions of the planet, are now under the immediate, mortal danger of a general, physical-economic, chain-reaction breakdown-crisis of that region of this planet as a whole."

To address this collapse of the financial system, as seen in today's banking crises, as with Deutsche Bank, the moneyed interests of Wall Street and London proposed a system of bail-in, of looting and theft; to steal from the economy to support the financial system, creating the effect of further destroying the physical economy and causing an accelerating rate of death. Take as example the situation in Greece, where during this decade, GDP has fallen nearly in half, and unemployment has doubled. Every EUR100Euro the IMF succeeds in cutting from Greek expenses h to a 150Euro decline in income. Such are the results of following the economic advice of the trans-Atlantic economic order.

So what do we do? LaRouche points to the needed remedies:

"The only location for the immediately necessary action which could prevent such an immediate genocide throughout the trans-Atlantic sector of the planet, requires the U.S. Government's now-immediate decision to institute four specific,

cardinal measures. Measures which must be fully consistent with the specific intent of the original U.S. Federal Constitution, as had been specified by U.S. Treasury Secretary Alexander Hamilton while he remained in office:

(1) Immediate re-enactment of the Glass-Steagall law instituted by U.S. President Franklin D. Roosevelt, without modification, as to principle of action.

(2) A return to a system of top-down, and thoroughly defined, National Banking.

(3) The purpose of the use of a Federal credit-system, is to generate high-productivity trends in improvements of employment; with the accompanying intention, to increase the physical-economic productivity, and the standard of living of the persons and households of the United States.

(4) "Adopt a Fusion-Driver 'Crash Program'." The essential distinction of man from all lower forms of life is that it presents the means for the perfection of the specifically affirmative aims and needs of human individual and social life."

We'll cover these Four Laws, these four aspects, and provide you with the means to make it happen!

1. Glass-Steagall

Despite chronic lying by Rep. "Bailout Barney" Frank and Barack Obama himself, the repeal of Franklin Roosevelt's Glass-Steagall Act created the conditions for the crash of 2008,

then; and the imminent crash of the entire trans-Atlantic system today.

For the 66 years it was in force, from 1933-1999 – especially up until the 1990s weakening of it – Glass-Steagall kept our financial system stable and laid the basis for physical economic growth unseen by any other nation in the history of mankind. Think of the economic accomplishments by the United States over that period, particularly from 1933 through the 1969 Moon landing.

Glass-Steagall created the ability increase the physical wealth of the nation by strictly separating commercial banking from investment banking and insurance. Under Glass-Steagall, commercial banks took deposits and made loans, thereby allowing idle money to be used by others in the community to engage in productive activity. Under Glass-Steagall, your bank didn't gamble with your paycheck, invest it in securities, lose everything, and then turn to the government demanding a bail-out; leaving the people high and dry.

Since the repeal of Glass-Steagall, we haven't seen any growth of the productive economy, but rather the growth of swindles – of stealing – at the expense of the population. The industrial capacity of our nation, our moral outlook, our commitment to future, have all dwindled to a faint glimmer of their former selves since Glass-Steagall's repeal.

Without the separation between commercial activity and investment activity, banks have transformed into parasites; rather than functioning as Alexander Hamilton intended, when he wrote that "The introduction of Banks â€¦ has a powerful tendency

to extend the active Capital of a Country. Experience of the Utility of these Institutions is multiplying them in the United

States. It is probable that they will be established wherever they can exist with advantage."

For example, despite Federal Deposit Insurance Corporation

Chairwoman Sheila Bair's testimony that approximately \$15 trillion in bail-outs, loan guarantees, and other government and

Federal Reserve assistance was made available to major banks from

2007-2011, their lending into the real economy kept falling through 2012. That government assistance was used for securities'

speculation, and never left the banking sector to benefit the physical economy.

We must get Glass-Steagall restored immediately. The so-called Too-Big-To-Fail banks are larger now than they were in

2008. They're destined to blow any week. If they blow out now in

an uncontrolled way, the destruction to the physical conditions

of life for Americans, in terms of jobs lost, houses lost, retirement funds lost, the chaotic breakdown of the financial system, will far exceed the crash of 2008, and the image of 1929.

The system {has} to be put under control. Restoring Glass-Steagall today forces Wall Street to reconcile their huge

debts on their own (bankrupting most investment banks, in a controlled and orderly way), and it will free up commercial banks

to act as banks again. {We don't need Wall Street gambling!}

2. National banking

Alexander Hamilton stated in his "Report to the Congress on National Banking": "A National Bank is an institution of primary importance to the prosperous administration of the finances [of the United States], and would be of the greatest utility in the operations connected with the support of the public credit." Secretary of the Treasury Hamilton reorganized the post-Revolutionary War debt of the United States; developing a means of funding it through a series of new taxes. He then set up the Bank of the United States, using the now-stable debt as its primary asset. The bank was able to stabilize the money supply, reduce speculation, and make the needed loans to finance the build-up of the newly unified economy.

After that first national bank was allowed to lapse in 1811, a successful fight was waged to charter the Second Bank of the United States, which functioned from 1816-36, during the presidency of John Quincy Adams; who oversaw extensive investment in canals and transportation, made possible by the national top-down approach. Presidents Abraham Lincoln and Franklin Roosevelt also both applied the principles of national banking. Lincoln, through the issuance of "United States Notes" or "greenbacks" as they were called, and through a series of banking acts, reasserted the authority of the federal Treasury over all the numerous banks in the various states; requiring "all banks to purchase United States [Treasury] stocks to hold as securities

for their circulating notes." In this way, Lincoln set up a national banking system, even though he was unable to establish a national bank.

Later, Franklin Roosevelt utilized his own approximation of the National Bank principle, when he converted the Reconstruction Finance Corporation, created under the preceding Herbert Hoover

Presidency as a means of intervening into financial markets. Roosevelt converted it into an institution for physical economic

development. Roosevelt's RFC issued the equivalent of \$500 billion (in today's dollars) of credit directed towards specific

employment programs and infrastructure and other development projects. This credit was repaid both directly, and indirectly:

The increased tax revenue resulting from the tremendous productivity increase brought about by the RFC, would itself have

paid for many of its programs. National banking – this approach

– allows investments whose returns are not made simply through user fees, but through improvement in the nation's overall productive powers.

By making the goal the improvement of national productivity,

rather than turning an immediate profit, the national banking approach allows investments that would otherwise not be made; and

it is absolutely essential today. The need for infrastructure financing today is an order of magnitude beyond what the RFC financed in Roosevelt's time. In addition to our own national resources, the involvements of the extensive credit facilities of

China, as well as its currency holdings (and those of Japan, for example) will be essential for the needed US recovery.

3. Credit for higher EFD

What makes a loan worthwhile? We are {so} far behind, that, for example, a national effort to build high-speed rail would founder for lack of basic building supplies, such as steel. Investments must be directed to where they would be most useful.

As a metric for this, consider energy-flux density, an economic indicator used by LaRouche. It is a measure of the intensity of energy flow through the economy, considered at the point of application. For example, contrast the energy required to cut a material with a dull blade versus a sharp one. It actually takes more energy, more effort, to use the dull blade, while the energy concentration in the sharp blade, delivered over a smaller area, is more effective and requires less overall effort. In this way, we should measure not simply energy used per se, but the density of the applied energy in an economy. By increasing this, we are able to achieve more with less effort, and, of course, achieve new feats that were otherwise impossible.

A priority must be given to these economic activities; those that tend to increase the energy-flux density of the economy as a

whole. By investing in higher platforms of infrastructure, such as efficient nuclear power, high speed rail, and water management systems, in this way we increase the potential of every local area of the economy. Just as shipping and canals made more areas able to trade, and as the railroads opened up the interior regions for development and an opportunity to transport goods efficiently, increasing the productive potential of the nation as a whole, the next generations of infrastructure increase the value and opportunity all along the development zones they create. And by improving the means of production itself, as through up-shifts in the design of machine tools, the apex of the productive and manufacturing process, the increased powers of labor shape the entire created world.

Alexander Hamilton writes in his "Report on Manufactures" of the effect of increasing the power of labor: "The annual produce of the land and labour of a country can only be increased, in two ways – by some improvement in the productive powers of the useful labor; or by some increase in the quantity of such labor. With regard to the first, the labor of Artificers [manufacturers in today's language] is susceptible, in a proportionally greater degree, of improvement in its productive powers, whether to be derived from an accession of Skill, or from the application of ingenious machinery.

"The employment of Machinery forms an item of great importance in the general mass of national industry. 'Tis an artificial force brought in aid of the natural force of man; and,

to all the purposes of labor, is an increase of hands; an accession of strength!..."

Today, we must focus the increasing of energy flux density in the infrastructure/public works platform, in machine-tooling, and on science itself – the key to making all other developments possible. Improving the economy of labor is accomplished through technological progress in an energy-intensive, capital-intensive mode of investment in basic economic infrastructure, agriculture, and manufacturing. And even occupations that don't directly change still have their effects improved. The produce of a farmer, maybe produced in the same way, is now going to the dinner table of a fusion scientist. The mechanic's work on a car is now allowing a machine-tool operative to reliably drive to work, creating parts for a nuclear power plant. The trash collector brings this week's refuse to a regional plasma torch facility, recovering as much rare earth metals as would be gathered from a mine. Everything changes together; productivity is about the whole.

4. Fusion

It is an outrageous crime that we don't yet have fusion power, and that existing fission power – both uranium and thorium – has seen relatively so little utilization. The next stage in our journey of higher forms of fire and control over the physical world, lies in the tiny world of the atomic nucleus. If

the nucleus were the size of a basketball, an atom itself would be a kilometer in radius. Yet the forces in the tiny area of the nucleus are of a power density 100,000 to 1 million times greater than the chemical forces holding together atoms in molecules. A molecule is about 100,000 times larger than a nucleus; and yet the nucleus has 100,000 times more power. Put that together and you're talking about a thousand million or a million million times more power density in the nucleus. It's almost incomprehensible how large that number is. It's like comparing the mass of our solar system to the entire Milky Way galaxy! That's the power of the nucleus. It's an absolutely phenomenal aspect of nature. So, don't research solar panels; unlock this almost {incomprehensibly} greater potential!

Through a greater mastery of the nucleus, we'll open the potential for dramatically increasing our energy supply to transform our relationship to physical materials through new types of ore processing, our relationship to water as through desalination, and the ability to rapidly reach any part of the Solar System; such as to deflect a deadly asteroid headed our way. You can't do that with a wind turbine! This is an essential component of becoming a truly space-faring species.

So why hasn't it happened yet? Why don't we have nuclear fusion power today? Check out this chart. It shows a 1976 estimate of when various funding levels would be expected to achieve commercial fusion. At a maximal level of funding, fusion was expected by 1990. You'll see at the bottom a line labelled "Fusion Never." That was the level of funding expected to keep

programs alive, but without ever making the needed breakthrough.

The black line {below that} is actual funding for fusion research

in the United States. A decision was made and remade, and remade,

{not} to make this breakthrough; {not} to reach the next stage of

"fire" that would transform our civilization far more profoundly

than did the development of the steam engine. Our growing reach

into space – made possible by fusion engines – will enable the next level of scientific breakthroughs; requiring the export from

space back to Earth of that great, man-made resource: knowledge.

But instead, we saved pennies while sacrificing the potential to

advance on the grandest of scales.

Imagine living in a society committed to achieving fusion,

and to implementing its benefits. How would being a part of that

society shape its citizens' self-conception? A human life has consequences and meaning that last far beyond physical death – at least in potential. Adopting a mission to achieve fusion is putting into practice a goal of Hamilton, who wrote that "To cherish and stimulate the activity of the human mind, by multiplying the objects of enterprise, is not among the least considerable of the expedients, by which the wealth of a nation

may be promoted. Even things in themselves not positively advantageous, sometimes become so, by their tendency to provoke

exertion. Every new scene, which is opened to the busy nature of

man to rouse and exert itself, is the addition of a new energy to the general stock of effort." – Make It Happen! –

We need to make this happen! You only get to vote for President one day every 4 years. What about the other 1,460 days?

The LaRouche PAC is active {every day}. For decades, Lyndon and

Helga LaRouche and their collaborators have been relentless organizing for the new economic paradigm coming into being now.

Decades of conferences, studies, reports, meetings, fundraising, videos, election campaigns, and collaboration are now coming to fruition. The outlook of the Belt and Road Initiative put forward

as official policy by Chinese President Xi Jinping in 2013, is something the United States can adopt as well, rather than opposing. We can join this effort, we can rebuild our economy; we

can have something fundamentally useful to offer the world.

Work with us! Join our Manhattan Project of political, intellectual, and musical activity in our nation's center of New

York. Work with the leadership of LaRouche and his decades-long

record as the conscience of America. From our website, you can sign up at our action center to get more involved. There is so much you can do, from setting up meetings in Congress to attending and organizing events in your area, from letters to the

editor, studying economics, and raising contributions for the LaRouche PAC. Help to:

* Force Congress to immediately vote up the reinstatement of Glass-Steagall as the first of LaRouche's "Four Economic

Laws";

* Educate yourself on fusion and forms of "fire";

* Join or start up a reading group to master the ideas of Alexander Hamilton, our nation's first Treasury Secretary;

* Study the World Land-Bridge proposal, and create events in your area. Discuss how the US can join this outlook. Inspire others with what is already happening, and with what could happen.

{You} can learn economics. {You} can be a political leader.

Do it, {be that leadership the US needs.} It's up to us; let's work together.

POLITISK ORIENTERING den 8. december 2016: Slaget om Aleppo; Trump udnævner Xi Jinpings ven som ambassadør til Kina

Lyd:

Har Obama efterladt 'en ny, stor recession' til Trump?

Leder fra LaRouchePAC, 8. december, 2016 – Alt imens det aktuelle, afgørende spørgsmål er, om den tiltrædende Trump-administration virkelig vil begrave »krigsdoktrinen for regimeskifte« og forfølge produktivt, økonomisk samarbejde med Kina og Rusland, så blev vi i dag mindet om den anden, triste arv fra Barack Obama: økonomien. Det amerikanske Konkurrenceråd har udgivet en rapport om USA's produktivitet med titlen, »Ingen økonomisk genrejsning«, og i *USA Today* lød overskriften meget passende, »Obamas økonomiske genrejsning var alligevel ingen genrejsning«. Og det Nationale Center for Sundhedsstatistik udgav en grummere undersøgelse, der fandt, at den forventede levealder for alle amerikanere faktisk er faldende, og at dødsfald som følge af alle de mest almindelige sygdomme er stigende, og det samme er spædbarnsdødeligheden. En af undersøgelsens forskere sagde: »Der er simpelt hen dette fænomen med, at tingene ikke står så godt til i USA, over hele linjen.«

På trods af »markedets« kortvarige eufori over valget af Trump, så forudsiger mange økonomer, at Obama har efterladt ham »en ny, stor recession«; og faktisk, et snarligt finanssammenbrud på grund af Dodd/Frank-lovens åbenbare manglende evne til at kontrollere og undertvinge Wall Street. Mange af de mest aktive og interesserede amerikanere er også meget bekymrede over dette.

Det ovenfor nævnte «største spørgsmål» vil fundamentalt afgøre det; amerikansk velstand vil vende tilbage gennem at samarbejde omkring »Den Nye Silkevej« om store infrastrukturprojekter, gennem fælles gennembrud inden for

teknologier for fusionskraft; og inden for kernekraft og afsaltning af havvand ved hjælp af kernekraft.

Som Rachel Brinkley, fra LaRouchePAC National Policy Committee, udtrykte det i en udtalelse om den mislykkede Dodd/Frank-lov: »For det første, så er der ... forøgelsen af reel velstand som resultat af forøgede rater af fysisk produktivitet. Kinas politik for den Nye Silkevej har en positiv effekt på 70 lande og 4,4 mia. mennesker, ved at fokusere på byggeriet af nye transportruter og udvikling af energi, inklusive byggeriet af højhastighedsjernbaner og mere effektive havne, at bringe elektricitet til landdistrikterne, og ved at indgå partnerskaber for avanceret, videnskabeligt samarbejde med andre lande. Dette er en aktuel, levende demonstration af, hvordan man påvirker nettorater af fysisk vækst i positiv retning. Monetære processer må altid være underordnet dette ... «

☒ LaRouches Fire Love

Men, vi må omgående have en reorganisering af bankerne gennem indførelse af Glass-Steagall – i modsat fald, med stigende rentesatser, der nu rammer kolossale gældsbobler, vil Wall Street og City of London atter kollapse og ødelægge udsigterne til fremskridt. Trump har sagt, at han vil have Glass-Steagall genindført; mange kendte økonomer siger, at Kongressen og hans Wall Street-rådgivere ikke vil tillade det.

De undervurderer det tilbageholdte krav fra millioner af informerede amerikanere, om at få retfærdighed gennem **Glass-Steagall** og få »lukket Wall Street-kasinoet ned«. Dernæst kan en politik for statslig kredit og produktivitet, i Franklin Roosevelts tradition, løfte nationen ud af det langvarige, økonomiske kollaps, i hvilket Bush og Obama har efterladt den.

Foto: Nyvalgte præsident Donald Trump har forpligtet sig til, at USA skal ophøre med at føre en politik for regimeskifte ...

Eurogruppen snyder igen Grækenland

7. dec., 2016 – Eurogruppen med 19 finansministre fra eurozonen har endnu engang snydt Grækenland med deres nye aftale. Til gengæld for en relativt meningsløs, såkaldt kortfristet gældssaneringsforholdsregel, som blot tilpasser rentesatser og strækker sig frem til år 2060, må Grækenland opretholde et primært overskud[1] på 3,5 % af BNP i op til 10 år efter, at det officielle bailout-program slutter i 2018. Dette såkaldte overskud, der skal tages fra befolkningens kød og blod, skal bruges til afbetaling af gælden.

Dette blev tilsyneladende tvangsindført i aftalen af Den internationale Valutafond, IMF, og den tyske finansminister, Wolfgang Schäuble, der ligefremt har udtalt, at, hvis Grækenland fortsat

ønsker at forblive i eurozonen, må det implementere de »reformer« og forholdsregler, som kræves af landet.

Ifølge avisen *Kathimerini* var den græske regerings officielle talsmand, Dimitris Tzanakopoulos, særligt kritisk over for den europæiske chef for IMF, Poul Thomsen, der repræsenterede fonden under Eurogruppens møde den 5. dec. Han sagde, at Thomsen lagde yderligere pres på Grækenland for at vedtage ekstra forholdsregler med henblik på at opretholde det primære overskud på 3,5 % efter 2018, snarere end på eurozonen, for at denne yderligere skulle klargøre, hvad disse mellem- og langfristede gældseftergivelsesforholdsregler, som det har planer om at indføre fra 2018 og fremefter, går ud på. Den græske regeringstalsmand var ubøjelig mht., at den græske koalitionsregering ikke ville gå med til at vedtage nye forholdsregler for at imødekomme målet om et primært overskud på 3,5 % efter 2018.

Grækenlands to største

fagforeningssammenslutninger, der repræsenterer offentlige og private ansatte, har i mellemtiden meddelt en 24-timers generalstrejke den 8. dec. for at protestere mod planer om arbejdsmarkedsreformer og skattestigninger. Sammenslutningen af læger på Athens og Piræus' hospitaler, EINAP, har bebudet, at den vil tilslutte sig 24-timers generalstrejken. Bus- og sporvognsarbejdere vil ligeledes nedlægge arbejdet fra kl. 9 om morgenen og til kl. 21 om aftenen, hvor vagten slutter.

Foto: Dimitris Tzanakopoulos, der er advokat, har været talsmand for den græske regering fra november 2016.

[1] Et primært overskud består af, at skatteindkomsterne er større end de løbende statsudgifter, men eksklusiv udgifter til afdrag og renter på statsgæld. Afhængigt af størrelsen af sidstnævnte, kan det virkelige resultat udmærket være et reelt underskud. Desuden kan det primære overskud på 3,5 %, på grund af IMF's 'betingelsespolitik' (brutale nedskæringer for at fremtvinge et 'primært overskud') ikke disponeres over af regeringen til f.eks. investering i landets infrastruktur.

NATO's udvidelse fortsætter på autopilot

7. dec., 2016 – I går aftes rapporterede formanden for USA's Senatskomite for Udenrigsanliggender, Bob Corker (R-Tenn.), som er blevet nævnt som værende på nyvalgte præsident Trumps voksende liste over navne, han overvejer til posten som udenrigsminister, enstemmigt fra sin komite, at Montenegro var blevet ratificeret som NATO's 29. og seneste medlem. Corker sagde, at Montenegro skal være indstillet på at bære sin del af vægten. Problemet er, at den lillebitte Balkanstat, med færre en 650.000 indbyggere, næsten ikke har nogen vægt, de kan bære, bortset fra en dybvandshavn, som NATO åbenbart begærer.

I Moldova, endnu et af NATO's mål, er en træfning brudt ud pga. NATO-forbindelseskantoret, som Stoltenberg den 29. nov. bebudede oprettelsen af i hovedstaden Chişinău. Ifølge den rumænske nyheds-webpage EurActiv.com er Moldovas nyvalgte (men ikke indsatte), socialistiske præsident, Igor Dodon, modstander af NATO-kantoret og har fremført anklager om, at præsidentvalget og hans indvielse med overlæg blev forhalet således, at NATO-kantoret og

nogle andre projekter kunne køres hurtigt igennem, før han indtræder i embedet.

Foto: Montenegros udenrigsminister Igor Lukšić (venstre) sammen med NATO-generalsekretær Jens Stoltenberg.

NATO's udenrigsministre mødes i skyggen af Trump

7. dec., 2016 – Udenrigsministrene i NATO-landene mødtes i dag i Bruxelles for anden dag for at drøfte Ukraine og Afghanistan, og fortsætter med at agere, som om verden ikke har ændret sig. NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg sagde, at der fortsat må lægges økonomisk pres på Moskva pga. Ruslands angivelige involvering i Ukraine.

Mødet i går producerede en 42-punkts plan for sikkerhedssamarbejde med den Europæiske Union, en opfølgning af Fælleserklæringen, som blev udstedt af de to organisationer ved NATO-topmødet i Warszawa i juli måned. Aftalen, rapporterer Reuters, gør det muligt for de seks EU-stater uden for NATO at drage fordel af noget af den militærstøtte, som Trump har foreslået, kunne blive betinget af større forsvarsudgifter fra europæernes side. Forslagene har også til hensigt at berolige Europa mht., at USA er forpligtet over for regionen, på trods af nyvalgte præsident Trumps bemærkninger

under sin kampagne, som har foruroliget allierede, sagde NATO-folk.

»Der er blevet stillet spørgsmålstegn mht. styrken af det transatlantiske forbund«, sagde Stoltenberg med henvisning til Trumps karakterisering af NATO som værende »forældet« under sin kampagne. »Jeg mener, at den bedste måde at respondere til disse spørgsmål, er at levere et stærkere NATO-EU-samarbejde«, sagde han.

Den amerikanske udenrigsminister John Kerry på sin side forsøgte at forsikre NATO om, at USA's forpligtelse over for alliancen ikke vil ændre sig under den tiltrædende Trump-administration. Kerry indrømmede, at billedet her ikke er helt klart, i betragtning af, at Trump stadig mangler mange udnævnelser, såsom til udenrigsministerposten, men, »Jeg har tillid til de personer, jeg hidtil har set«, sagde Kerry og nævnte i denne forbindelse general James Mattis, Trumps valg af forsvarsminister.

Foto: NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg (højre) og EU's højeste repræsentant for EU-udenrigspolitik, Federica Mogherini, under hvis overværelse NATO's udenrigsministre støttede flere end 40 forslag til at styrke samarbejdet omkring cyber-sikkerhed, søfartsoperationer og hjælp til nabolande for bedre at kunne forsvare sig.

Syrien står umiddelbart foran befrielse

– Vil Det britiske Imperiums terrorist-instrument blive ødelagt for altid?

✘ Præsident Franklin D. Roosevelt holder Pearl Harbor-talen den 8. december, 1941, til en særlig indkaldt Kongressamling.

Leder fra LaRouchePAC, 7. december, 2016 – På 75-års dagen den 7. dec., 1941 – »en dag, som vil blive husket som en skændselsdag«, som FDR erklærede – breder et lignende chok sig i De forenede Stater, og i verden, med Det britiske Imperium, der står over for sin mulige, endelige død. Politisk, økonomisk og strategisk vakler Imperiet, med Olympens bjerg, der smuldrer under dets fødder.

På den politiske side har den italienske befolknings overvældende afvisning af den EU-dikterede folkeafstemning, der skulle overgive magten til Bruxelles-bureaukraterne, som handler på vegne af bankerne i City of London, føjet yderligere et slag til Brexit, Trumps valgsejr, Fillons valgsejr i Frankrig, Dutertes valgsejr i Filippinerne og den allesteds nærværende fornemmelse af, at den britiske »globalisering« af hele verden under bankierernes kontrol er ved at være forbi.

På den økonomiske side bliver det i stigende grad erkendt, at den hektiske bestræbelse for at holde de europæiske banker oven vande gennem mere kvantitativ lempelse ('pengetrykning'), mere bail-in (ekspropriering af bankindsud) og mere bail-out (statslig bankredning) – de samme, mislykkede bestræbelser,

som Bush og Obama har brugt i USA – skal dække over ødelæggelsen af folks levebrød, hvor produktiv beskæftigelse og selve produktiviteten bliver lukket ned for at redde spekulanterne. Og så virker det ikke engang, for at redde bankerne!

På den strategiske side, så er krigene for »regimeskifte«, som Bush, Blair, Cameron og Obama har ført i hele Mellemøsten, og som har overgivet land efter land til bestialske terroristbander, ved at blive nedkæmpet på Syriens slagmarker. Aleppo er næsten blevet befriet fra al-Qaeda og ISIS, disse, de britiske og saudiske monarkiers skabelser. Som oberst Pat Lang (pens.) bemærkede på sin blog, *Sic Semper Tyrannis:[1]* »Det, der er sket i borgerkrigens heksekedel, er, at en ny magt er opstået i Levanten. En ny, syrisk, arabisk hær eksisterer nu, takket være russisk uddannelse, udstyr og rådgivning.«

Som en yderligere konsolidering af denne afvisning af britisk imperiepolitik, erklærede Donald Trump i går aftes i North Carolina med sin hidtil stærkeste formulering:

»Vi vil ophøre med at fare rundt for at vælte udenlandske regimer, som vi intet ved om; som vi ikke bør være indblandet i. Denne destruktive cyklus med intervention og kaos må omsider være slut ... Vi søger harmoni og god vilje mellem verdens nationer.«

✘ EIR's rapport 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen' på engelsk, kinesisk og arabisk

Grundlaget for denne harmoni er blevet fremlagt i detaljer i EIR's Specialrapport, **»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**, som nu cirkulerer i hele verden på engelsk, kinesisk og arabisk. I løbet af den forgangne uge fortalte to

politiske ledere fra Kina, Patrick Ho, tidligere Hong Kong-
indenrigssekretær, og viceudenrigsminister Fu Ying fra
Beijing, et amerikansk publikum i Washington og New York, at
den nyvalgte præsident Trump har mulighed for at bringe Kina
og USA sammen omkring global opbygning af nationer, ved at
tilslutte sig Xi Jinpings Silkevejsprojekter, Bælt-og-Vej-
programmet, og ved at tage imod det stående tilbud fra
præsident Xi om samarbejde, som Obama havde afvist til fordel
for militær konfrontation med både Kina og Rusland.

Trump har gjort det ekstremt klart, at han vil arbejde sammen
med præsident Putin omkring bekæmpelse af terrorisme, samt
inden for andre, endnu ikke afgjorte områder. I dag foretog
han endnu en positiv gestus over for Beijing ved at udnævne
guvernøren for Iowa, Terry Branstad, som den næste ambassadør
til Kina. Branstad er en nær, personlig ven til præsident Xi
Jinping, et venskab, der stammer fra Xis mange besøg til Iowa
i årenes løb.

☒ LaRouches Fire Love

For virkelig at bringe Amerika ind i en samarbejdsrelation med
Rusland og Kina, må det transatlantiske banksystems bankerot
løses, helst før der indtræffer en ukontrollabel
sammenbrudskrise. Dette kræver den omgående genindførelse af
Franklin Roosevelts **Glass/Steagall-lov** og afskrivning af
boblen med værdiløse derivater, der er i færd med at drive
realøkonomien ad Helvede til. I dag er aktivist-teams fra hele
USA's østkyst i Washington, hvor de giver de sædvanligvis
totalt idéforladte kongresmedlemmer deres marchordrer om at
tilslutte sig den nu på globalt plan gærende revolution, der
er i færd med at bringe en afslutning på Det britiske
Imperiums finansdiktatur gennem Glass-Steagall og statslig
kredit, der, efter Hamiltons principper, dirigeres til
opbygning af industri, landbrug, infrastruktur og satsning på
fusionskraft og udforskning af rummet. Magten til og
muligheden for at gøre dette ligger i dette øjeblik i vore
hænder, et øjeblik, der ligeledes vil »huskes som en
skændsel«, hvis vi mislykkes. Som i 1941, har alle patrioter i
deres respektive nationer, og alle borgere i verden,

muligheden for at ændre historiens gang til det bedre, ved at tilslutte sig denne historiske, internationale kamp for at skabe en civilisation, der er i overensstemmelse med alle menneskers værdighed.

Foto: SAA Tigerstyrker og civile i Aleppo, Syrien, 7. december, 2016.

[1] Sic semper tyrannis er latin og betyder 'således altid for tyranner'. Det blev foreslået af George Manson ved Virginia Konventionen i 1776 og henviste til Marcus Junius Brutus' udtalelse ved mordet på Julius Cæsar. Det bliver undertiden fejltolket som »Død over tyranner«. (*wiki*)

Et Syvmileskridt – til Månen. Menneskehedens fremtidsepoke i rummet er endelig kommet

EIR, 28. nov., 2016. Af Benjamin Deniston – Hvad vil NASA's fokus blive under præsident Trump? Snarere end at kommentere de igangværende spekulationer og rygter, så lad os i stedet fokusere på det, der må ske for at sikre menneskehedens fremgangsrige fremtid i Solsystemet.

Hvad bør målet være for nutidens rumprogram? Vi ønsker helt bestemt at fuldføre inspirerende og spændende mål – at sende mennesker tilbage til Månen, få folk til Mars og forfølge en udvidet udforskning af andre planetsystemer via robotter, er alle værdige mål, der nu diskuteres.

Der er imidlertid en anden betragtning af en højere natur, som må vejlede vore handlinger nu: vil de præstationer, vi opnår, give os en platform, der kan støtte kvalitative spring til endnu større kapaciteter i fremtiden?

Nutidens rumfartspolitik bør indeholde en vision hen over flere generationer for udvikling af sådanne evner, som dernæst vil gøre det muligt for menneskeheden på regelmæssig basis at foretage titals eller hundredetals missioner af den type, som vi i øjeblikket ser som enkelte flagskibsmissioner i dag. Af årsager, som jeg i det følgende vil diskutere, er en international mission for udviklingen af Månen det klare, første skridt.

Naturligt menneskeligt fremskridt forekommer i spring

I går jublede vi af begejstring, da vi fulgte med i NASA's Curiosity-robot, som foretog sin første udforskning af Mars; i morgen bør vi have mere avancerede robotter, der udforsker mange flere planeter og disses måner (Venus, Mars, Titan, Europa, Enceladus, Io, Triton, Ganymedes, Pluto m.fl.) For et par årtier siden blev verden grebet, da den så mennesket sætte fod på Månen; et par årtier frem i tiden bør vi være vidne til, at mennesket med relativ lethed udforsker andre planeter. Vi må se frem til interplanetariske rumrejser, udforskning og udvikling, ligesom menneskeheden for århundreder tilbage i tiden så frem til trans-oceaniske rejser – foretagender, der starter som risikable og kostbare missioner for udforskning, anført af en håndfuld modige personer, må blive mere og mere almindelige foreteelser for en større og større del af befolkningen. Dette vil tage et par generationer at opnå, men det er sluttelig det rigtige perspektiv, som er nødvendigt som vejledning vore handlinger i dag.

I begyndelsen af det 19. århundrede risikerede Lewis og Clark liv og lemmer for at rejse hen over det amerikanske kontinents vildmark, hvor de opnåede noget, som en gennemsnitlig, pensioneret fritidsentusiast med campingvogn kan opnå inden

for en uges tid, eller som den gennemsnitlige flyrejsende kan opnå på en dag. I midten af det 20. århundrede var en håndfuld astronauter de første til at trodse rummets kolde vakuum under menneskehedens første rejser til Månen, hvor de opnåede noget, som vil blive almindeligt om et århundrede frem i tiden.

Er rumrejser vanskeligere end de tidlige, transkontinentale ekspeditioner? Ja, absolut – men enhver ny udfordring er altid vanskeligere end den foregående; dette er det menneskelige fremskridts natur.

Det spørgsmål, man bør stille sig, er: hvordan forvandler menneskeheden ekstraordinære, enkeltstående præstationer til ordinære, almindelige aktiviteter? Det enestående og utrolige til noget regelmæssigt og uundværligt? Hvad er det, der gør det muligt for menneskeheden på denne enestående vis at foretage sådanne dramatiske forvandlinger? Svaret gives i Lyndon LaRouches videnskab om fysisk økonomi.

LaRouches fysisk-økonomiske platform

Under denne overgangsperiode til Trump-præsidentskabet er det afgørende at hæve diskussionsniveauet til det rette grundlag. Vi kan få spændende missioner, og vi kan have inspirerende missioner, men det spørgsmål, vi bør stille, er: Vil vi få et program, hvor investeringerne vil blive grundlaget for at skabe et helt nyt niveau af aktiviteter, som vil gøre det muligt for os at gøre ting i en helt anden størrelsesorden, end det var muligt forud for denne investering? Vil dette skabe det, som hr. LaRouche engang definerede som en »fysisk-økonomisk platform«?[1] Vil dette skabe en helt ny platform for aktiviteter, for potentiale – for infrastruktur, for energigennemstrømningstæthed i teknologier – som tilsammen understøtter et kvalitativt nyt niveau af potentiel aktivitet for menneskeheden?

Det er det spørgsmål, som vi ønsker at lægge frem på bordet nu. Dette fører direkte til Krafft Ehrickes vision, den

Krafft Ehrlicke[2], som var en tidlig rumfartspioner, der arbejdede meget tæt sammen med Lyndon og Helga LaRouche i 1980'erne. Han var en af de førende rumfarts-visionære, som meget detaljeret skitserede det indledende grundlag for, at menneskeheden kan avancere til at blive en art, der lever i hele Solsystemet.

Den virkelige forståelse af, hvad kvalitative revolutioner i infrastruktursystemer betyder for menneskehedens fortsatte kreative fremskridt, har ingen forbindelse med

den måde, hvorpå de fleste mennesker bruger denne betegnelse. En bedre repræsentation ville være at tænke på det som at fremme »platforme« for menneskelig udvikling. Gå to tusinde år tilbage i tiden, hvor de dominerende kulturer var trans-oceaniske, maritime kulturer. Det, man begyndte at se med udviklingen af vandveje i indlandsområder, flodsystemer i indlandsområder – såsom det, Karl den Store bedrev under sin regeringstid i Centraleuropa, med at udvikle disse kanalsystemer og flodsystemer – var en kvalitativ revolution ud over det, der tidligere havde været, med disse trans-oceaniske civilisationer. Udviklingen af disse indlands-vandveje definerede et ny platform for aktiviteter, der understøttede et kvalitativt spring i det, civilisationen var i stand til at opnå.

Det næste spring kom med udviklingen af jernbanesystemer, især transkontinentale jernbaner, der typificeres af det, som Lincoln havde været spydspids for med den transkontinentale jernbane tværs over Amerika. Transkontinentale jernbanesystemer, og de nye energi-gennemstrømningstætheder, som frembragtes gennem den kulfyrede dampmaskine, skabte en ny platform, der for første gang understøttede udviklingen af kontinenternes indre områder (som således åbnede op for, at enorme nye territorier kunne udvikles), og som tilvejebragte en ny, rum-tid-sammenhængskraft i økonomien (som muliggjorde nye strømme af varer, produktionsprocesser og højere niveauer af generel produktivitet for arbejdsstyrken).

Disse transkontinentale jernbanesystemer definerede en kvalitativ forøgelse af menneskehedens »potentielle, relative befolkningstæthed«, den måleenhed, som LaRouche har udviklet for at forstå videnskaben om økonomisk vækst. Det gjorde ting, der på et tidspunkt var utroligt kostbare eller krævende eller risikable, til faste hverdagsaktiviteter.

Hvordan kan vi skabe et lignende skift med hensyn til menneskehedens forhold til Solsystemet? Hvad er nøgleteknologierne, energi-gennemstrømningstætheder og infrastrukturer i en fysisk-økonomisk Solsystemsplatform?

Fysisk-økonomisk Solsystemsplatform

Selv om det ikke diskuteres med hensyn til samme grad af reference, så har de fundamentale elementer i en Solsystemsplatform være velkendt siden Krafft Ehrickes og hans kollegers arbejde. For bekvemmelighedens skyld kan vi her fastslå tre afgørende kategorier at fokusere på:

* Adgang til rummet – På grund af de massive energikrav for at overvinde Jordens tyngdekraft, har man sagt, »når man først kommer i kredsløb om Jorden, er man halvejs til et hvilket som helst sted i Solsystemet«. Hvis man kun taler om energikravene, så er dette absolut sandt (for eksempel brugte Apollo-programmets Saturn V-raket langt mere brændstof på turen fra Jordens overflade og til kredsløbet om Jorden, end den brugte til at flyve den kvart million mil fra Jordens kredsløbsbane og til Månen). I dag koster det \$10.000 at bringe et pund last til Jordens kredsløbsbane med raketaffyringssystemer. Med de aktuelle bestræbelser på at sænke omkostningerne, kunne traditionelle raketflyvninger til Jordens kredsløbsbane måske skæres ned til en tiendedel af de aktuelle omkostninger (i heldigste fald). Nye teknologier byder imidlertid på langt større forbedringer. Det, som NASA definerer som »tredje generations affyringsfartøjer« og 'air-breathing' raketter, kan reducere omkostningerne til mellem en tiendedel og en hundrededel af det nuværende

omkostningsniveau.[3] Med avancerede versioner af disse systemer kunne astronauter ride et rumfartøj ved at lette fra en lufthavns-startbane og flyve hele vejen til Jordens kredsløbsbane. [4] Endnu videre kunne magnetisk levitations-vakuumsrørs-raketaffyringsystemer reducere omkostningerne til blot 0,2 % af det aktuelle niveau og gøre lavt jordkredsløb lige så tilgængeligt som internationale rejser.[5]

* Fusionsfremdrift i rummet – Den energi, der udløses af kernereaktioner, er forbløffende en million gange større end kemiske reaktioner (per masse). For eksempel kunne den samme mængde energi, som indeholdes i Rumfærgens 3,8 mio. pund kemisk brændstof (i dens to solide boostere og dens flydende brændstoftank) opnås gennem blot ti pund nukleart brændstof. Når man fatter de enorme afstande, der er involveret i rejser ud i Solsystemet, bliver det klart, at rejser ud i det dybe rum uden kernekraft er lige så fjollet som rejser over et kontinent uden fossilt (kemisk) brændstof – det kan i begrænset grad gøres, men det understøtter ikke den nødvendige aktivitetsplatform. Fremdrift ved hjælp af fission, og vigtigere endnu, fusion, er afgørende for hurtig og regelmæssig adgang til andre planetlegemer. Hvor nutidens rejser til Mars kræver måneders rejsetid, kan fremdrift gennem fusion gøre Mars til et spørgsmål om ugers, eller endda kun nogle dages, rejsetid.

* Udvikling af rum-resurser – Udviklingen og anvendelsen af de resurser, der er tilgængelige uden for Jorden, vil hæve menneskeheden op over selvforsynende ekskursioner ud i rummet og til niveauet for en aktiv, organiserende kraft i Solsystemet. Evnen til at udvikle resurserne, der er tilgængelige på Månen, asteroider, Mars eller enhver anden, potentiel destination i Solsystemet, reducerer den ekstremt kostbare nødvendighed af at bringe alt fra Jorden, og indleder den storslåede proces med at skabe selvforsynende systemer for økonomisk aktivitet i rummet, der skaffer nødvendige varer til rumaktiviteter og endda tilbage til Jorden. Udover de mere

indlysende resurser som vand, ilt og brint, så er der stor fokus på et fusionsbrændstof, som næsten er totalt fraværende på Jorden, men som dækker Månens overflade, nemlig helium-3. Avanceret (aneutronisk) fusionsreaktion, med helium-3 som brændstof, kunne drive rumfartøjer rundt i hele Solsystemet, samt levere energi til Jorden i mange århundreder.[6]

Taget samlet skaber teknologiske og infrastruktur-mæssige gennembrud i hver af disse tre kategorier en kombination, der skaber en ny, fysisk, økonomisk platform, der fuldstændigt redefinerer menneskeheden's forhold til Solsystemet – ligesom jernbaner og dampmaskiner havde transformeret menneskeheden's forhold til kontinenterne for to århundreder siden.

Destination Månen

Hvis det gøres korrekt, kan en mission for udviklingen af en permanent base og fremstillingsoperationer på Månen være den bedste program for drivkraften bag skabelsen af en fysisk-økonomisk platform i Solsystemet. Månens nære beliggenhed gør den tilgængelig for udvikling, og dens enestående resurser af helium-3 kan give brændstof for fusionsfremdrift i rummet (og fusionskraft på Jorden), så vel som også definere et program, der kan være drivkraft for udviklingen af udvinding af mineraler, deres forarbejdning og fremstillingskapaciteter, i rummet. Nye raketaffyringssystemer vil sænke omkostningerne ved transport mellem Jorden og Månen, og på dramatisk vis øge adgangen til hele Solsystemet.

Verden har allerede kastet sit blik i denne retning. Både Kina og Rusland satser på Månen med henblik på mange af disse mål, og chefen for det Europæiske Rumagentur har givet Europas støtte til international udvikling af Månen.

Under en diskussion for nylig med Lyndon LaRouche, udtalte han: »Udgangspunktet er Krafft Ehricke.« Og Krafft Ehrickes industrialisering af Månen udgør den afgørende drivkraft bag at få alt dette i gang. Vi har helium-3 på Månen; det bringer

spørgsmålet om fusionskraft direkte på bordet. Vi taler om at udvikle industrikapaciteter og kapaciteter til udvinding af mineraler på Månen. Hvis vi er seriøse omkring dette, vil vi øge vores adgang til rummet fra Jordens overflade. Så det er fremragende, at vi nu ser en masse diskussion om Månen, som nu igen kommer frem på bordet; men jeg mener, at spørgsmålet her er, vil vi forfølge denne Krafft Ehrickes vision om en reel, industriel udvikling?

For præsident Trump synes det klart, at Månen er det indlysende valg. Spørgsmålet er, om dette vil blive begyndelsen til en ny, transformerende platform, som kvalitativt vil hæve menneskehedens kapaciteter til et helt nyt niveau. Vil dette være indledningen til den næste revolution i menneskehedens fortsatte, kreative fremrykning i Universet? Det er den fulde forståelse af dette spørgsmål, som kræves på nuværende tidspunkt.

Denne artikel forekommer første gang i Executive Intelligence Review, 2. dec., 2016. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

Titelfoto: Maleri af et nukleart godstransportfartøj, til industrialiseringen af Månen, af Krafft Ehricke.

Indsat foto: Foto fra letsgoseit.com, af Krafft Ehricke fra portrætsamlingen i Rumfartens Internationale Hall of Fame.

[1] Se International webcast 24. sept., 2010, med Lyndon LaRouche, "The New Economy," Executive Intelligence Review, October 1, 2010.

[2] Krafft Ehricke, 1917 – 1984.

[3] Se NASA's "Advanced Space Transportation Program" webpage, <https://www.nasa.gov/centers/marshall/news/background/facts/as>

tp. html

[4] F.eks. har det britiske firma Reaction Engines Limited designet et rumfly, Skylon, med deres motor, Synergetic AirBreathing Rocket Engine (SABRE). U.S. Air Force Research Laboratory har ligeledes arbejdet på at udvikle et design for rumfly, som ville bruge samme motor, SABRE, og Kinas Rumfartsforsknings- og Telnologiselskab (CASTC) forfølger deres egen designs for rumfly.

[5] Se "Maglev Launch: Ultra Low Cost Ultra/High Volume Access to Space for Cargo and Humans," 2010, af James Powell, George Maise, og John Rather (<http://www.startram.com/>). China's Southwest Jiaotong University arbejder på lignende designs under et projekt, der ledes af dr. Deng Zigang.

[6] Se "Helium-3 Fusion: Stealing the Sun's Fire," af Natalie Lovegren, 21st Century Science & Technology, Special Report: Physical Chemistry (2014).

**Fælles russisk-kinesisk
kampagne for den Nye Silkevej**

i Tyskland

5. dec., 2016 – For første gang optrådte kinesiske og russiske diplomater til Tyskland på fremtrædende vis sammen på et symposium om »Silkevejsinitiativet«, arrangeret af Berlin Fredags-rundbordssamtaler og den kinesiske ambassade. For et publikum på omkring 200 gæster diskuterede den kinesiske ambassadør Shi Mingde og den russiske viceambassadør Jurij Stetsenko de muligheder, som det økonomiske bælte langs Silkevejen tilbyder. 'Rundbordet' er en sammenslutning af studenter fra flere europæiske lande, der er indskrevet ved Berlins tekniske universitet for at studere mange felter inden for teknologi.

I sin hovedtale understregede Shi Mingde den lange, historiske forbindelse mellem Kina og Tyskland via antikkens Silkevej, som i dag er genoplivet gennem det »moderne økonomiske bælte« langs den samme rute, som forbinder Kina, som verdens næststørste nationaløkonomi, med Tysklands økonomiske område i Europa. Med et Rusland, der tilslutter sig dette samarbejdsformat, er endnu et »vigtigt økonomiske område« inkluderet, og skaber således de bedste betingelser for et omfattende samarbejde, forklarede Shi Mingde.

Foto: Lyndon og Helga LaRouche har i fire årtier været forkæmpere for en verdensomspændende genopbygning af realøkonomien og holdt utallige konferencer om den Nye Silkevej og Verdenslandbroen på alle kontinenter. Her, konference i Essen, Tyskland, 21. okt., 2016, over temaet, »Tysklands potentielle rolle i udviklingen af Verdenslandbroen«.

Putin til NTV: 'Forsøg på at skabe en unipolær verden er mislykkedes'

5. dec., 2016 – I et interview til Ruslands NTV den 4. dec., hvor han talte om den globale, strategiske situation, påpegede præsident Putin, at forsøg på at skabe en unipolær verden »er mislykkedes«. Dette var uundgåeligt, sagde han. »Vi lever nu i nye tider ... Rusland har altid holdt sig til et punkt om, at vi må respektere andres interesser samtidig med, at vi forsvarer vore egne. Det er sådan, vi vil opbygge vore relationer med vore partnere«, understregede han.

Som det rapporteres af Sputnik, diskuterede Putin, hvorfor Vesten ofte har vendt det døve øre til Moskvas holdning til løsning af militære konflikter, og nævnte som eksempler det, han beskriver som NATO's »lovovertrædende bombardement« af Jugoslavien i 1999 og dets operationer i Bosnien og Hercegovina i 1995. Svaret er ganske enkelt, sagde han. »Man lytter kun til de stemmer, der taler højt. Men situation er i færd med at ændre sig, og jeg tror ikke, det er en hemmelighed for nogen, at mange af vore partnere nu fortrækker at holde sig til international lov, fordi den globale balance gradvist er ved at blive genoprettet.«

Ligesom han gjorde i sidste uge ved de Internationale Primakov-Læsningers Gruppe i Moskva, henviste Putin til afdøde premierminister Jevgenij Primakovs tanker om det Arabiske Forår i Mellempøsten. De negative konsekvenser af det Arabiske Forår, sagde Putin, opstod, fordi de afgørende nationer overtrådte normerne for international lov »for at tilfredsstille deres geopolitiske interesser«. Det Arabiske Forår førte til afsættelsen af regeringerne i Tunesien, Egypten og Yemen, forårsagede borgerkrig i Libyen og Syrien og massiv uro i Algeriet, Irak, Marokko, Oman og andre lande.

»Med anvendelse af sin viden om området, og især sin viden om Mellemøsten, og ved at bruge erfaring og intuition«, kunne Primakov se, hvad der var på vej, forklarede Putin. »Der er ingen tvivl om, at, hvis man havde taget hans mening i betragtning dengang«, ville situationen ikke have udviklet sig, som den gjorde.

Rusland, sagde Putin, »kunne ikke øve indflydelse direkte og praktisk på begivenhedernes udvikling, eller også var vore muligheder for at øve indflydelse på disse begivenheder temmelig begrænset«. Dette skyldtes især, tilføjede han, at afgørende, internationale aktører »foretrak ikke at følge normerne for international lov, men i stedet ... følge deres egne, geopolitiske interesser«.

Foto: Den russiske præsident, Vladimir Putin.

Juridisk ekspert bekræfter EIR's afsløring af Renzis reform for at gøre EU-lov ligeværdig med Italiens forfatning

6. dec., 2016 – Professor Luciano Barra Caracciolo, siddende medlem af en gren af det italienske retsvæsen, bekræftede det, som *EIR Strategic Alert* har skrevet i denne uge om den italienske folkeafstemning. I realiteten, sagde han, tilsigtede reformen at »omsætte« til forfatningsniveau en »europæisk politik«, dvs., »en politisk styrelse, der formes i udlandet, i et Bruxelles, der domineres af finansielle og

oligopolistiske[1] lobbyer, der er totalt uafhængige af noget valgresultat i Italien«. Mere end blot regler, vedrører den EU-kommissionens og EU-rådets såkaldte »retningslinjer« og »resolutioner«. Det var en temmelig vidtrækkende forfatningsændring, »enestående i Europa«.

Barra Caracciolo var den første, der, på sin blog »Orizzonti48«, afslørede, at Renzis forfatningsreform indeholdt fire paragraffer, der satte EU-lov på samme niveau som forfatningsloven. Der er ingen forfatning i verden, der sidestiller traktater, såsom EU-traktaten, med den nationale forfatning.

Foto: Professor Luciano Barra Caracciolo.

[1] Et oligopol er en markedsform, hvor et marked er domineret af få udbydere, de såkaldte oligopolister.

Italiensk økonom udsteder erklæring om folkeafstemning: Italienerne stemte med hjernen

6. dec., 2016 – Den italienske økonom og ven af LaRouche, Nino Galloni, skrev en udtalelse efter den italienske folkeafstemning, som er blandt de fornuftigste erklæringer, der er skrevet.

For det første, sagde han, så var Nej' et ikke en stemme, der kom fra en mavefornemmelse, men var derimod en stemme fra »hjernen«, »for at forhindre et skred, der ville have forværret de sociale, økonomiske og politiske omstændigheder i landet«.

For det andet, hvis ECB »fortsætter med at gøre, hvad den hidtil har gjort«, bliver der ingen krise omkring Italiens statsgæld. Tværtimod, hvis ECB »forråder« og stopper med at opkøbe italiensk statsgæld, bemærker han, »vil vi marchere i gaderne«.

For det tredje, så havde Renzi foretaget nogle gode træk, såsom at bekæmpe EU om budgettet for finansiering af immigrationen og omkostninger til genopbygning, gøre modstand mod bail-in, osv. Men hans fremstød for »mod-reformationen« har imidlertid fejlet ham af banen.

For det fjerde, så udfordrede Galloni Beppe Grillo og M5S-bevægelse til at »udarbejde et program for nationalt forsvar og ansvarlig udvikling, der kan angive en alternativ kurs for alle og en vej ud af en situation, der socialt, økonomisk, finansielt og etisk bliver mere og mere uholdbar«.

Sidste september var Galloni blevet foreslået til posten som finanssekretær for Rom kommune under den nuværende borgmester fra M5S, Virginia Raggi, men Malthus-fraktionen i M5S var den fremherskende, og Galloni og hans investeringsplan blev afvist

Foto: Den italienske økonom, Nino Galloni.

Vanvittig tysk finansminister Schäuble siger til Grækenland: Slå enten jeres befolkning ihjel, eller forlad EU

5. dec., 2016 – Den tyske finansminister Wolfgang Schäuble talte med *Bild am Sonntag*, forud for eurozonens finansministermøde i Bruxelles, hvor han annoncerede, at, enten indvilliger Grækenland i at gennemtvinge flere drakoniske nedskæringer, eller også må landet forlade eurozonen. Glem alt om gældssanering, skreg han.

Statsmanden Lyndon Larouche bemærkede i dag, at dette er det samme som at stryge tændstikker lige efter, at der er spredt benzin gennem Italiens nej i folkeafstemningen. Den afsindige Schäuble er en pyroman.

»Athen må sluttelig implementere de nødvendige reformer«, krævede Schäuble. Hvis landet ønsker at forblive i eurozonen, »er der ingen vej udenom«, skummede han og erklærede, at landets gældsniveau er irrelevant. Et hovedpunkt i de krævede reformer, rapporterede Reuters, er arbejdsmarkedsreformer – som vil »liberalisere« arbejdsmarkedet således, at arbejdsgivere lettere kan fyre de ansatte. Dette er lig den IMF-reform, der blev påtvunget mange latinamerikanske lande, og i hvis centrum står ødelæggelsen af arbejdsmarkedsrettigheder, fagforeninger, osv.

Schäuble advarede om, at Grækenland ikke kan forvente nogen hjælp fra internationale kreditorer i øjeblikket, »da dette ikke vil hjælpe Grækenland«. Den tyske regering, sagde han, vil ikke bede sit parlament (Forbundsdagen) om mere

finansiering til Grækenland, med mindre IMF skulle genoptage sin udlånsvirksomhed til Grækenland. På typisk vis har IMF sagt, at nye lån ikke er en mulighed, med mindre Grækenland kan vise, at dets gæld er »erholdelig«.

Guvernøren for Grækenlands centralbank, Yannis Stournaras, advarer om, at gældseftergivelse er en presserende nødvendighed. »Vi har gjort det klart, at det er udelukket, at vi skulle acceptere det, som IMF kræver i form af nedskæringspolitik og arbejdsmarkedsreformer«, sagde Tzanakopoulos [sic] (?), citeret af Reuters.

Ifølge en rapport her til eftermiddag fra *Wall Street Journal*, så enedes finansministre endelig om en lille pakke af kortfristede forholdsregler til gældseftergivelse for Grækenland, der forlænger visse forfaldsdatoer og fastlåser rentesatserne på visse nuværende og fremtidige lån. Disse er imidlertid meningsløse. Den »eftergivelse«, de tilbyder, går ud på at lette landets gældsbyrde med omkring *en femtedel* – i 2060!

Foto: Wolfgang Schäuble.

Europæere ikke beroliget af det østrigske, 'pro-EU' præsidentvalg

5. dec., 2016 – I modsætning til den katastrofe, som »Europa« led i den italienske folkeafstemning søndag, den 4. dec., så hilser eurokraterne Alexander von Bellens (Uafhængig) valgsejr over den euro-skeptiske Norbert Hofer (Frihedspartiet) i det østrigske præsidentvalg i går, velkommen.

Men Hofers 48,5 % bragte ham meget tæt på at slå den anden kandidat, der blev støttet af de fleste af de store medier og af alle de andre partier bortset fra Frihedspartiet. Problemerne i EU – der har samlet så mange østrigere imod eurokraterne – vil imidlertid ikke forsvinde, og von Bellens præsidentskab forventes ikke at få oppositionen til at forsvinde.

Ved siden af mange populistiske spørgsmål havde Hofer også ført kampagne for Østrigs tilslutning til Visegrad Gruppen med Polen, Ungarn, Tjekkiet og Slovakiet og disses stærke bestræbelser på at udvikle deres økonomier uafhængigt af EU, men i samarbejde med Kina. Denne idé vil ikke svinde bort, på trods af Hofers nederlag.

**Ved et uafgjort øjeblik i historien er den personlige faktor endnu vigtigere:
Gør det Nye Paradigme til virkelighed!**

Leder fra LaRouchePAC, 6. december, 2016 – Den formelle overgang til USA's næste præsidentskab – der er 45 dage til Indvielsesdagen for Donald Trump – får uophørlig opmærksomhed i USA og i andre medier, men, den historisk vigtige overgang i verden som helhed er det følgende: hvor hurtigt og vist vil USA og Europa opgive det geopolitiske, kasino-økonomiske system og gå med i det nye, globale win-win-paradigme?

Udfordringen består i at mobilisere folk til at være med til at få dette til at ske. Dette omfatter, at de foretager en personlig ændring og bliver aktive, og ikke længere blot ser passivt og afventende til. Der gives øjeblikke i historien, hvor den subjektive faktor er altafgørende. Vi befinder os ved et sådant øjeblik.

Omstændighederne er dramatiske. Yderligere initiativer for fred og udvikling kommer i denne uge fra Rusland og Kina.

I dag var premierminister Dmitri Medvedev vært for mange møder i Moskva med den tyrkiske premierminister Binali Yildirim, inkl. møder med præsident Vladimir Putin. Sammen med afgørende, økonomiske engagementer, såsom byggeri af kernekraftværker og gasledningen Turkish Stream, bekræftede lederne det, som Yildirim kaldte behovet for en ny, international sikkerhedsarkitektur for at besejre terrorisme, og en ny dialog med vestlige magter på dette grundlag.

I Tokyo fremlagde en kinesisk embedsmand fra den magtfulde Nationale Udviklings- og Reformkommission (NDRC) i går et tilbud om at opkoble Bælt-og-Vej-programmet til Japans og Sydkoreas økonomiske »arbejdsplaner«. Hr. Cao Wenlian, generaldirektør for NDRC's Internationale Samarbejdscenter, talte om at styrke komplementariteten i de tre nationers økonomiske aktiviteter, der tilsammen allerede udgør 36 procent af verdens BNP. Cao talte i anledning af det Første Forum for Samarbejde om Industrikapacitet mellem de tre lande. Dette fremstød med det kinesiske tilbud tilsidesætter Japans mangeårige underdanighed under transatlantisk, økonomisk og militær, tvivlsom og aggressiv manipulation.

Selv Henry Kissinger – hvis personlige historie kan siges at indbefatte særdeles uønskede paradigmer – taler offentligt til fordel for samarbejde mellem USA og Kina. Kissinger mødtes den 2. dec. med præsident Xi Jinping i Beijing. I dag mødtes han med Donald Trump i New York City. I går aftes under et Manhattan-arrangement svarede Kissinger på et spørgsmål, der

var stillet af LaRouchePAC's Daniel Burke, som spurgte: »Hr. LaRouche deler stærkt Deres mening om, at USA og Kina må samarbejde. Og han understreger, at USA og Kina kan samarbejde omkring politikken med Ét bælte, én vej; at dette ville være en indlysende vej til at genopbygge USA's kollapsende økonomi ... « Kissinger svarede: »Jeg mener, at konceptet med Én vej, ét bælte [sic] er et vigtigt spørgsmål. Jeg mener, at Kina kan og bør finde en måde at tale om det. Det er et af de spørgsmål, hvor samarbejde sandsynligvis er muligt ... «

I denne uge vil LaRouchePAC-aktivister fra flere østkyststater anføre angrebet på Capitol Hill i Washington, D.C., for at lægge pres på virkeligheden og politikken med det formål at få USA til at gå med i det nye paradigmes æra, med start i en genindførelse af Glass-Steagall, der følges op af gennemførelse af de handlinger, der fremlægges i LaRouches *Fire Love*.

Ved et arrangement i går i Washington, D.C., talte både vicepræsident Joe Biden og Thomas Hoenig, vicepræsident for den amerikanske Statslige Indskudsgarantifond, FDIC, offentligt til fordel for Glass/Steagall-loven. Biden fordømte sin egen stemme til fordel for en ophævelse af Glass-Steagall i 1999 (Gramm-Leach-Bliley-loven) som »den værste stemme, jeg nogensinde har afgivet i hele min tid i USA's Senat«. Men så vendte han rundt og sagde, det er derfor, vi nu »ikke kan tillade en ophævelse af Dodd-Frank«, fordi vi har brug for »en opmand i marken«.

Hoenig udtalte imidlertid støtte til genindførelse af Glass-Steagall og forklarede, at ophævelsen af denne lov førte til de risikable omstændigheder, der skabte krisen i 2008.

»Man gav de kommercielle banker, der har et statsgaranteret sikkerhedsnet, lov til« at engagere sig i alle former for aktiviteter, og man »forsynede dem endda med udvidet statsstøtte til at handle ... « Hoenig er en potentiel Trump-udnævnelse til viceformand for banktilsynet i Federal Reserve

(USA's centralbank).

Hvis man træder et skridt tilbage og betragter historien, ser man, at visse øjeblikke træder frem som tidspunkter, hvor en afgørende, personlig ændring finder sted. I denne uge tænker vi med alvor tilbage på den 7. december, 1941, Pearl Harbor Day, hvor amerikanske borgere, som nation, gennemgik en ændring over en nat.

Vi skal i dag forstå, at vi alle er kaldede til aktivt at intervenere for at være med til at afgøre det historiske udfald.

Kan et nul være negativt? – Ja, når det er sort! Rusland og Kina satser på kreativitet. Af Helga Zepp-LaRouche

3. december, 2016 – At der i dag findes to helt forskellige paradigmer i verden, der bestemmer nationers adfærd, bliver klarere dag for dag. Medens modstanden i den transatlantiske verden mod det mislykkede globaliseringsparadigme bliver stadig stærkere, og etablissementet så meget desto mere sammenbidt søger at fastholde det, så satser de stater, der samarbejder med Den nye Silkevej, stadig tydeligere på deres befolknings kreativitet og samarbejdet om menneskehedens fælles mål.

De vestlige politikere og medier, der er vant til kun at betragte Putin gennem dæmoniseringsbrillerne, ville stå sig

vel ved for én gangs skyld at gennemlæse Putins årlige 'Tale til nationen', som han holdt for den russiske Duma, uden fordomme. Efter fravalget af Obama – for det var også, hvad Hillary Clintons nederlag var – og efter Donald Trumps første telefonsamtaler med Vladimir Putin og Xi Jinping, har der åbnet sig en reel chance for at normalisere forholdet mellem de tre vigtigste nationer her på Jorden. Og kun en selvmorderisk nar ville ønske at vrage en sådan mulighed.

Når man tager den samlede kronologi for alle Putins tilbud til Vesten i betragtning, indbefattet hans forhåbningsfulde tale til den tyske forbundsdag i 2001 og talen til München-sikkerhedskonferencen i 2007, hvor han gav udtryk for stærk skuffelse, så burde man tage hans ord for pålydende, når han siger: »Vi ønsker ikke konfrontation med nogen. Det har vi lige så lidt, som vore partnere i det globale fællesskab, brug for. I modsætning til vore kolleger i udlandet, der betragter Rusland som en fjende, søger vi ikke, og har heller ikke søgt, modstandere. Vi har brug for venner. Men vi vil ikke tillade, at vore interesser skades eller ignorereres.«

Længere fremme i sin tale understregede Putin, at kravet om viden og moral i undervisningssystemet, som forudsætning for samfundets levedygtighed, var en prioritet. De unge menneskers interesse for den nationale klassiske litteratur, kultur og historie må vækkes, og skolerne må fremme kreativitet, samtidig med, at børnene lærer at tænke selvstændigt, såvel som også lærer at arbejde både selvstændigt og som en del af et team, løse stillede opgaver og formulere og realisere målsætninger. Godt nok er kravet om begavelse vigtigt, men grundlæggende set må opdragelsen hvile på det princip, at alle børn og teenagere er begavede og i stand til at opnå resultater inden for videnskab, de kreative områder samt i livet. Det er statens opgave at fremme disse talenter.

Putin understregede også den fundamentale betydning af grundforskning, som basis for økonomisk vækst og sociale fremskridt. Over 200 laboratorier er allerede etableret, som, takket være de store statstilskud, de modtager, må blive i stand til at operere på globalt niveau, og som vil blive ledet

af videnskabsfolk, der er med til at bestemme retningen af den globale, videnskabelige udvikling. Det er i denne sammenhæng også vigtigt at overvinde de i Rusland siden zartiden eksisterende flaskehalse for, at disse forskningsresultater også kan komme produktionen af forbrugsvarer til gode.

De mennesker, der aktivt dæmoniserer Putin, burde også studere den tale, som Putin holdt den foregående dag ved Det internationale Forum for Primakov-forelæsninger til ære for den tidligere statsminister og 'store tænker', Jevgenij Primakov, der døde for 18 måneder siden.

Også her stod de amerikansk-russiske relationer højt på dagsordenen. Putin henviste til Primakovs overbevisning om, at, »uden et oprigtigt partnerskab mellem Rusland og USA«, ville det blive vanskeligt at klare de »store udfordringer« i verden – især i kampen mod terrorismen i Mellemøsten.

Primakov havde, ifølge den russiske præsident, haft en »virkeligt strategisk vision«, der havde gjort det muligt for ham »at kigge ud i fremtiden og se, hvor uholdbar og ensidig« modellen om en unipolær verden var. Det var Primakov, der som den første gik ind for et trilateralt samarbejde mellem Rusland, Kina og Indien, og ud fra hvilket BRIKS, »der nu vinder indflydelse og betydning i verden«, har udviklet sig. Primakovs holden fast ved de tætte relationer med partnerne i Fællesskabet af Uafhængige Stater (CIS) »er ryggraden i vores integrationspolitik i Eurasien ... Vi håber, at dialog med vore partnere, indbefattet en dialog om sammenkoblingen med Kinas projekt om det Økonomiske Silkevejsbælte, vil sætte os i stand til at opbygge et stort, eurasisk partnerskab«.

Den umistelige ret til udvikling

Et andet dokument, som de vestlige politikere og medier, med deres geopolitiske tankegang, burde studere, er en ny hvidbog fra den kinesiske regering om »Retten til udvikling: Kinas filosofi, praksis og bidrag«, hvor det bekræftes, at der findes en »umistelig rettighed« for alle lande og folkeslag til at udvikle sig. »Retten til udvikling må tilhøre og være

fælles for alle folk. Det er alle landes ansvar at virkeliggøre retten til udvikling, og det er ligeledes det internationale fællesskabs pligt«, står der i dokumentet. »Det forpligter regeringerne i alle lande til at formulere udviklingsstrategier og forholdsregler, der passer til deres egen virkelighed, og det fordrer det internationale samfunds koncentrerede anstrengelser som helhed. Kina opfordrer alle lande til at stræbe efter en ligeværdig, åben, omfattende og innovativ, fælles udvikling, og hvidbogen kræver en fælles udvikling og at der skabes betingelser for, at alle folkeslag kan tage del i retten til udvikling.«

Hvidbogen beskriver imidlertid meget mere – nemlig, at Kinas udviklingsmodel og Kinas politiske og sociale struktur har været en udelte succes. Og, alt imens denne model fortsat udvikler sig, så foregår det i et tempo og på en måde, der bestemmes af det kinesiske folk selv. Det påpeges, at Kina allerede har løftet 700 millioner mennesker ud af fattigdom, og at i dag kun 5,7 % af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen – hvilket gør Kina til den første nation, som det er lykkedes at nå FN's Millennium-mål for fattigdomsbekæmpelse. Kina er endda fast besluttet på helt at overvinde fattigdom. I marts 2016 offentliggjordes »udkast til den 13. femårsplan for Folkerepublikken Kinas nationale, økonomiske og sociale udvikling«, hvor regeringen fremlægger en strategi for helt at udrydde fattigdom blandt landbefolkningen allerede i år 2020.

»En ny bølge af velstand«

Hvis man ikke ønsker at lytte til Putin eller Kina, kan man også studere en ny hvidbog fra bygge- og anlægsmaskineproducenten Caterpillar om betydningen af »Bælt-og-Vej«-initiativet. Det vil udløse »en ny bølge af velstand« for Kina og den øvrige verden, står der i den. Opbygningen af et infrastrukturnet, som er en prioritet i initiativet, vil muliggøre en fri strøm og en mere effektiv udnyttelse af resurserne, integration af markederne og koordinering af

nationernes økonomiske politik.

Opbygningen af infrastruktur vil være med til at sænke transportomkostningerne, øge udviklingslandenes konkurrenceevne og reducere ubalancen landene imellem. Caterpillar betragter »Bælt-og-Vej«-initiativet som en »åben og medinddragende« ramme, der gør det muligt for alle landene langs ruten at tage del i opbygningen af projektet. »Dette bør og kan ikke være en bestræbelse alene fra Kinas side«, står der i dokumentet.

Virksomheden påskønner de forretningsmuligheder, som dette initiativ åbner op for, og håber at kunne deltage endnu mere i projekter langs ruten, forklarede Chen Qihua, vicepræsident for Caterpillar og direktør for Caterpillar Kina.

Og endelig burde de vestlige politikere og medier gøre sig klart, at der i befolkningen er bred opbakning til det internationale samarbejde, netop på områderne for videnskabeligt og teknologisk fremskridt. Den europæiske rumfartsorganisation ESA's borgerdialog i organisationens 22 lande fastslog, at 88 % af de adspurgte understøttede ledelsens rumprogram, og 96 % følte sig overbeviste om, at verdensrummet frembyder muligheder, der ikke forefindes på Jorden, men som bør udforskes.

I sin rapport om meningsmålingen ved flyvestationen Upjever i Friesland sagde den tidligere ESA-astronaut Thomas Reiter, der nu er ESA's hovedkoordinator for den internationale rumstations anliggender, at der er grund til optimisme – på trods af den endeløse strid om budgettet på europæisk niveau. De €8 mia., der er blevet brugt i de sidste 5 år, har skabt økonomiske værdier for €14,5 mia. for Europa og dets borgere.

»Det drejer sig også om det politiske aspekt af samarbejdet: Dette fungerer ganske godt, trods konflikterne på Jorden«, sagde Reiter. 95 stater deltager i ISS' forskningsarbejde, »hvor man deroppe forfølger mål til gavn for alle mennesker«.

Reiter udtalte sig også optimistisk om udsigterne for udforskningen af Månen, især Månens bagside. Herfra vil man senere også kunne udsende missioner til den videre udforskning af verdensaltet.

Bernhard von Weyhe, leder af kommunikationsafdelingen i kontrolcentret (ESOC) i ESA-centeret i Darmstadt, talte i et interview med avisen *Allgemeine Zeitung* om den »brofunktion«, som rumforskningen har for menneskeheden. »Den fælles bemandede rumfart kræver samarbejde, og gjorde det også under koldkrigstiden. Rumfart har altid været et område, hvor man har haft et intensivt internationalt samarbejde, og brofunktionen består stadig. Rumfart er pr. definition et samarbejdsprojekt.«

Fællesnævneren for alle disse udtalelser er: Menneskehedens fremtid ligger i samarbejdet mellem nationerne om økonomisk udvikling af alle verdens lande og om samarbejdet om menneskehedens fælles mål, især om udviklingen af teknologi og videnskab og menneskenes skabende evner. Det lønner sig stærkt at investere i dette samarbejde. Den, der ikke fatter dette og i stedet blot stræber mod et »sort nul«, kommer i sidste ende til at stå tilbage med tomme hænder.

Foto: I september 2015 blev astronaut Andreas Mogensen den første dansker i rummet, hvor han deltog i forskningsopgaver om bord på den Internationale Rumstation, ISS.

Rusland nedlægger veto mod FN's Sikkerhedsråds resolution om Syrien

5. dec., 2016 – Her til eftermiddag nedlagde Rusland veto mod et udkast til en resolution om Syrien, som CNN i en tidligere rapport havde påstået, havde til hensigt at gøre det muligt for humanitær hjælp at blive sendt ind i den tilbageværende, belejrede del af Aleppo. Udkastet til resolutionen, som var

blevet fremsat af Spanien, New Zealand og Egypten, foreslår en ugelang våbenstilstand, som kunne forlænges med yderligere perioder à syv dage; den kræver, at alle parter i konflikten tillader omgående og sikker humanitær adgang til hele Aleppo for FN og dets partnere.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov angreb kraftigt initiativet under en pressekonference i Moskva her til morgen, for at være en provokation, der tilsigter at underminere forhandlinger om spørgsmålet mellem Moskva og Washington.

»I betragtning af den måde, hvorpå tidligere pauser er forløbet, så er vi ikke i tvivl om, at 10-dages pausen for de militante kæmpere af de ekstremistiske grupper vil blive brugt til at omgruppere og genvinde styrke, og vil derfor forhindre befrielsen af det østlige Aleppo«, sagde Lavrov.

Lavrov rapporterede dernæst, at amerikanske og russiske eksperter siden 3. dec. har arbejdet med problemet med jihadisternes tilbagetrækning fra det østlige Aleppo. Ifølge den plan, de har arbejdet på, vil arrangementet med en våbenstilstand ikke træde i kraft, før man har en aftale om ruterne og datoerne for de militante kæmperes tilbagetrækning, sagde Lavrov. Han udtrykte sit håb om, at det russisk-amerikanske samarbejde om disse spørgsmål vil bære frugt, og at byen bliver ryddet for militante kæmpere. Rusland vil behandle militante kæmpere, der nægter at forlade det østlige Aleppo, som terrorister, og vil støtte den syriske regerings indsats for at bekæmpe dem, sagde han.

Den amerikanske udenrigsminister John Kerry på sin side sagde i går til Saban Forum på Brookings Institution i Washington, at en politisk løsning på konflikten i Syrien stadig er mulig, og at forhandlinger med oppositionen i Aleppo fortsætter. Men efter Kerrys mening vil en politisk løsning for Syrien imidlertid stadig kræve en »overgang«, hvor præsident Bashar al-Assad fjernes fra magten.

Foto: Ruslands FN-ambassadør Vitaly Churkin nedlægger veto mod en tidligere resolution om Syrien, 8. oktober 2016.

Rusland leverer nødhjælp til syrere hver dag; briterne er ingen steder at se

3. dec., 2016 – Det Russiske Forsoningscenter på den russiske flybase i Latakia, Syrien, rapporterede den 2. dec., at russiske militærstyrker i Syrien har leveret 5 tons humanitær nødhjælp, inkl. 4 tons til det netop befriede Hananu-distrikt i Aleppo og 1 ton til et område i provinsen Damaskus og tilføjede, at punkter med varme måltider og fornødenheder fortsætter deres arbejde for civile, som flygter fra dele af Aleppo, der kontrolleres af diverse væbnede grupperinger.

På grund af disse leverancer og russernes generelle præstationer i denne henseende, angreb det russiske forsvarsministeriums talsmand, generalmajor Igor Konashenkov, den britiske regering for konstant at tale op ad væggen og ned ad stolper om behovet for at få humanitær hjælp ind i Aleppo, men ikke selv foretage sig noget. »På baggrund af russiskfobi har Storbritanniens regering mistet sin evne til objektivt at vurdere situationen i Syrien, inklusive i Aleppo«, sagde Konashenkov her til morgen. Det russiske og syriske militær, sagde Konashenkov, har leveret humanitær hjælp hver dag til de civile, der er flygtet fra de jihadi-kontrollerede områder af byen, i løbet af den seneste militærkampagne. »I alle årene med krig i Syrien har UK ikke leveret så meget som ét gram

mel, en eneste pille eller et tæppe for at hjælpe de civile«, sagde Konashenkov. »Hvis den britiske regering virkelig ønsker at sende humanitær hjælp til indbyggerne i de østlige områder (af Aleppo), så foreligger alle betingelserne for det – bare fortæl os, hvor den i øjeblikket sidder fast. Hvis der ikke findes nogen britisk humanitær hjælp til Aleppo, så lad være med at blande jer i andres hjælpeindsats«, konkluderede han.

Konashenkov responderede her til anklager, der kom fra Downing Street, og som rapporteredes af *Daily Mail* tidligere på ugen, om, at Rusland standsede strømmen af hjælp ind i Aleppo. En talskvinde for premierminister Theresa May sagde til reportere ved 10 Downing Street, at russerne blokerede for leverancen af humanitær hjælp ved at nægte at gå med til standsning af fjendtligheder og ved at blokere resolutioner i FN's Sikkerhedsråd, der krævede, at der kom hjælp ind i Aleppo og en afslutning på bombardementet af Aleppo.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov fyrede i mellemtiden løs på et britisk aktiv, Syriske Menneskerettighedsobservatører, og på de tal for civile tab, som organisationen udbreder. »Med hensyn til humanitære organisationers data om antallet af dræbte civile i Aleppo, så er vi altid opmærksomme på sådanne rapporter, og vi vurderer dem også, for de fleste rapporter, der fremkalder ramaskrig over situationen i byen, er baseret på den information, der leveres af den såkaldte organisation Syriske Menneskerettighedsobservatører, som er en enmandsorganisation, der har base et eller andet sted i London i en toværelses lejlighed«, sagde han under en fælles pressekonference den 2. dec. i Rom med den italienske udenrigsminister Paolo Gentiloni. »Alle ved det, men fortsætter ikke desto mindre med at citere observatørerne som en pålidelig kilde til information.«

Rusland, sagde han, gør meget ud af at lindre menneskelig lidelse. »Verdenssamfundet bør imidlertid ikke alene kere sig om situationen i Aleppo, men også om situationen i det

irakiske Mosul, i Yemen og i andre konfliktområder.«

Helga Zepp-LaRouche: EU's Plan B for Syrien vil ikke virke uden Bælt-og-Vej-initiativet

5. dec., 2016 – Ifølge Londonavisen *The Times* har Federica Mogherini, EU's højeste repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, fremlagt en »Plan B« for Syrien, hvor Assad-regeringen ville forblive ved magten og blive tilbudt finansiel hjælp til gengæld for, at oprørsstyrker får lov til at forblive ved magten i visse regioner, rapporterer RT i dag.

Selv om kun få detaljer er tilgængelige, især mht. den omtalte overgang, så vides det, at Mogherini fremlagde dette forslag for to uger siden under et møde med syriske oppositionsledere. Baggrunden for diskussionen er visheden om, at den syriske hær snart vil overtage den fulde kontrol over Aleppo, baseret på sine militære successer.

Der foreligger ingen specifikationer mht. det beløb, som EU er villig til at tilbyde, men, som Schiller Instituttets Helga Zepp-LaRouche påpegede i dag, så vil udelukkende kun en plan for at inkorporere Syrien i den Nye Silkevej og lanceringen af en Marshallplan for at genopbygge landet – og som ville involvere Rusland, Kina og USA – have mulighed for at virke. General Michael Flynn, som af Trump er udnævnt til national sikkerhedsrådgiver, har krævet en sådan Marshallplan for Syrien.

RT bemærker, at *Times'* rapport om EU-planen ikke nævner præsident Bashar al-Assad's fremtid, hvilket er et skifte i forhold til Vestens krav om, at enhver løsning på konflikten må inkludere hans afgang. Bruxelles skal efter sigende være villig til at lade ham forblive ved magten, men med den bestemmelse, at der bliver en decentralisering af magten i Syriens provinser – politisk decentralisering – hvilket, iflg. *Times*, ville gøre det muligt for de såkaldte moderate oprørsstyrker at blive integreret i lokale sikkerhedsstyrker.

Times-rapporten erklærer også, at EU er villig til at betale Damaskus, hvis det vil føre til en reduktion af den fortsatte strøm af syriske flygtninge ind i den Europæiske Union, hvilket, fremfører rapporten, bidrager til valg-kaosset og er i færd med at »ødelægge Europas politiske struktur«.

Foto: EU's højeste repræsentant for udenrigspolitiske anliggender og sikkerhedspolitik, Federico Mogherini.